

CONCLUSIONS DE LA COMISSIÓ B “LA CATALUNYA DEL FUTUR”

Aquesta comissió ha treballat durant tot l'any en la ponència B del 7è Congrés Nacional de la Gent Gran de Catalunya. El procés precongressual va començar amb l'elaboració d'un primer document que va rebre més de 400 qüestionaris amb esmenes i millores del text, provinents de casals, persones a títol individual, associacions, sindicats, federacions, etc. Posteriorment, en el període d'esmenes de la ponència, es van rebre per part de les delegades i delegats del congrés d'arreu de Catalunya, 157 esmenes, de les quals 34 van ser presentades pel Consell Consultiu Comarcal de la Gent Gran del Baix Llobregat. D'aquestes 34 esmenes presentades, més de la meitat van ser acceptades, pel que la valoració que aquesta comissió fa de la seva aportació al congrés, és positiva.

La ponència “La Catalunya del futur” convida la societat en general a fer una mirada àmplia des del punt de vista de les persones grans, en relació amb el país on vivim, com ens imaginem que hauria de ser i el qual, per tant, estem disposats a construir juntament amb els nostres conciutadans i conciutadanes. Es tracta d'una ponència on les persones grans volem prendre una posició sobre diferents temes que considerem clau i que són del nostre interès.

En els darrers anys, ens hem vist involucrats en un escenari de crisi econòmica sense precedents, que s'allarga excessivament i de la qual no en veiem la sortida, tot i l'optimisme recent. Aquesta crisi, no provocada directament per nosaltres, està influïent notablement en els nostres hàbits de vida i canviant-los, per la desconfiança que tenim envers els nostres governants.

La idea de que res no serà com abans – i ens referim als millors temps de benestar recents – ha impregnat un estat d'ànim de desesperança. Hi ha un índex d'atur a uns nivells desorbitats dins la zona euro que anima a la diàspora de molts joves a la cerca d'oportunitats; també hi ha un entorn de frau permanent, corruptela i desconfiança en el sistema i en les institucions públiques que provoca indignació i un fort desig de justícia social.

S'han fet fortes retallades que han afectat la sanitat, l'educació, les pensions, l'atenció a la dependència, altres prestacions socials i els salaris; no hi ha disponibilitat de crèdit i les empreses no poden funcionar amb normalitat, i, si bé s'està aturant el degoteig de tancaments, sembla ciència-ficció generar llocs de treball suficients per absorbir l'atur.

Moltes famílies s'han empobrit fins al punt que han perdut el seu habitatge i estan a recer de la gent gran, amb qui ara han de compartir llar i pensió.

Estem en un escenari que ha portat a mobilitzacions i mostres de solidaritat extraordinàries en la ciutadania, un escenari que hem de veure com una oportunitat per impulsar un canvi essencial per construir una societat falcada en valors que no han fracassat i representen l'altra cara del que hem viscut i estem vivint actualment.

Per tot plegat, manifestem:

- Les persones grans som ciutadans i ciutadanes de ple dret. Representem un actiu molt important per a la societat i tenim la responsabilitat de compartir tot allò que hem anat incorporant a la nostra vida mitjançant les experiències viscudes.
- Les singularitats que caracteritzen les persones grans, cal prendre-les com a punt de partida per desenvolupar polítiques de formació permanent, de participació en tots els àmbits de la societat i d'aprofitament de les seves potencialitats. Tenim la capacitat, el dret i el deure de continuar aprenent i seguir participant en la societat i formant-ne part.
- Tenim el desig de seguir formant-nos i de formar, també en l'àmbit universitari. Contribuir a fer front als reptes educatius i al desenvolupament sostenible, assessorant emprenedors i emprenedores, fer de mentors, estar actius en els mitjans de comunicació tot aportant coneixements i reflexions, són qüestions que s'han d'implementar amb normalitat al més aviat possible.
- Ens cal un nou pacte social i intergeneracional global nou en el qual cada generació, joves, adults i grans, trobi el seu espai i la seva utilitat en el si de la societat, tothom en igualtat i cadascú en funció de la seva especificitat.
- Considerem que cal facilitar el relleu dins del mercat de treball a la gent jove, però amb l'equilibri necessari per poder exercir el dret al treball més enllà de l'edat de jubilació, sempre que hi hagi acord entre treballador/a i empresari/a. La finalització de l'activitat laboral hauria de ser una opció personal, una decisió pròpia que cal respectar, però que dependrà de si la persona pot continuar realitzant o no l'activitat en qüestió.

- Com a concepte general, la jubilació de les persones grans esdevé una resposta al relleu laboral i s'hauria de convertir en una oportunitat perquè el jovent pogués accedir al mercat de treball. Però en cap cas es pot admetre que la substitució de la persona gran per la jove suposi, per a aquesta, un mal salari i unes condicions de quasi maltractament.
- Cap persona hauria de suposar una càrrega per a cap sector ni per a la societat. La definició i l'assumpció dels drets i els deures de cadascú són els paràmetres més saludables per generar respecte, establir canals de participació i proveir de l'atenció necessària a qui pugui necessitar-la.
- Cal fer una pedagogia veritable de la vàlua de les persones indiferentment de l'edat que tinguin.
- Per últim, a Catalunya, una part de la ciutadania creu que l'Estat no la comprèn, no la respecta i la margina respecte a altres territoris. I com a poble definit i consolidat, els ciutadans i ciutadanes tenen dret a decidir com volem ser governats i a quin espai geopolític volem pertànyer.
- Al marge de la lliure decisió que la ciutadania prengui en aquest aspecte, també és convenient que les persones grans aportem un projecte d'organització, funcionament i estructura de valors principals que la converteixin en un país d'excel·lència, just i equitatiu per a tothom.